

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 12C/62/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7916201938
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Miľko
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2016:7916201938.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudcom JUDr. Jánom Miľkom v právnej veci žalobcu: WM Consulting & Communication, s.r.o., IČO: 34 127 798, Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany, zast. Advokátska kancelária JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany, proti žalovaným: X/ F. E., S.. XX.XX.XXXX, XXX XX Q. Č.. XXX, X/ X. E., S.. XX.XX.XXXX, XXX XX Q. Č.. XXX, v konaní o zaplatenie 1 421,20 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Stranám nepriznáva náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca žiadal, aby súd uložil žalovaným povinnosť uhradiť sumu 1 421,20 Eur, úroky z úveru, úroky z omeškania ako aj trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 11.11.2005 uzatvorila V. V. L..V., so žalovanými zmluvu o kontokorentnom úvere, ktorú žalovaní nesplácali riadne a včas. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 25.9.2014 pôvodný veriteľ postúpil celú nesplatenú pohľadávku proti žalovaným na žalobcu a žalovaní nesplátili úver ani potom, čo nastala jeho ďalšia splatnosť podľa dohody o splátkach zo dňa 24.5.2015.

2. Žalovaní sa vo veci nevyjadrili.

3. Žalobca pripojil k žalobe ako prílohy dohodu o splátkach zo dňa 24.05.2015, oznámenie V. V. zo dňa 07.10.2014, výzvu pre žalovaných z 12.02.2015. Po výzve súdu žalobca doručil súdu podanie z 13.07.2016, a na pojednávaní dňa 18.11.2016 predložil zmluvu o úvere zo dňa 11.11.2005. Z tejto zmluvy súd zistil, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným úver v celkovej výške 30 000 Sk a žalovaní sa zaviazali tento úver, úroky z úveru a poplatky splatiť v splátkach do 10.11.2006. V oznámení pre žalovaných zo dňa 07.10.2014 pôvodný veriteľ uvádza, že pohľadávku vo výške 1 349,71 Eur postupuje žalobcovi.

4. V dohode zo dňa 24.05.2015 žalobca a žalovaní konštatovali, že k 13.05.2015 je dlh žalovaných už 1 451,20 Eur, že žalovaní uznávajú tento záväzok, zaviazali sa na splnenie záväzku uhradiť najprv 12 mesačných splátok po 30,00 Eur s tým, že po 12 mesiacoch sa „pokúsia“ účastníci o novú dohodu o splácaní dlhu, a ak nezaplatia aspoň jednu splátku, stane sa splatným celý uznaný dlh. Pre nesplnenie tejto podmienky žalobca podal dňa 10.02.2016 žalobu vyhotovenú 08.02.2016.

5. Žalobca na výzvu súdu z 21.06.2016 v podaní zo 13.07.2016 oznámil, že vzhľadom k obsahu ním vyššie uvedených predložených príloh sú splnené všetky zákonné podmienky na preukázanie

uplatneného nároku na vyhovieie žalobe a preto nepredkladá súdu doplnujúce podanie ani ďalšie dôkazy.

6. V žalobe aj v predložených prílohách žalobca sa obmedzil na tvrdenie, že písomný uznávací prejav žalovaných o výške dlhu je pre súd záväzným v situácii, keď žalovaní ako dlžníci dlh uznali a v konaní nepredložili žiadne dôkazy, ktorými by takto uznaný dlh vyvrátili.

7. Podľa článku 8 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

8. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

9. Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

10. Podľa § 150 ods. 2 CSP, na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

11. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

12. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

13. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

14. Podľa § 217 ods. 1 CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

15. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

16. Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení a citovaných právnych ustanovení, súd zamietol žalobu žalobcu potom čo zistil, že dôkazy predložené žalobcom nie sú spôsobilé preukázať, že žalovaní skutočne dlhujú žalobcovi sumu vo výške 1 421,20 Eur a ním tvrdenú výšku úrokov z úveru, a teda výšku sumy, z ktorej žiada úroky z omeškania, a čo mal súd za preukázané, že došlo k zániku uplatneného nároku premĺčaním práva. Povinnosťou žalobcu na preukázanie svojich tvrdení bolo okrem predloženej dokumentácie predložiť súdu dôkazy o tom, či, kedy, a v akej výške žalovaní splatili časť dlhu, a akým konkrétnym postupom - výpočtom, žalobca dospel k výslednej sume 1 421,20 Eur, ktorú uplatnil ako nárok na nesplatenú časť úveru. Túto svoju povinnosť žalobca nesplnil do rozhodnutia súdu o jeho žalobe, hoci súd žalobcovi vytvoril všetky podmienky k tomu, aby túto svoju povinnosť do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej splnil. Žalobca nepredložil súdu preskúmateľný výpočet na preukázanie výšky uplatňovaného nároku ani po výzve súdu. V konaní podľa § 290 a násl., ak žalovaný spotrebiteľ nie je zastúpený advokátom, je dôkazné bremeno na preukázanie výšky nároku preskúmateľným výpočtom na strane žalobcu. Žalobca v tomto konaní toto dôkazné bremeno neuniesol, a preto súd jeho žalobu zamietol.

17. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 17.12.2015 č. k. 2Co/46/2015-113 vo veci Okresného súdu Trebišov sp. zn. 12C/1/2014.

18. Súd zároveň konštatuje, že vyššie uvedená dohoda zo 24.5.2015 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože jej obsahom sú nekalé obchodné praktiky žalobcu. Nekalou obchodnou praktikou dohody je v prvom rade absencia uvedenia presného dňa nadobudnutia splatnosti dlh. Z oznámenia pôvodného veriteľa zo 07.10.2014 je zistené, že sa postupuje pohľadávka 1 349,71 Eur, teda splatná už pred postúpením. Zo zmluvy o úvere je zrejmé, že splatnosť celého úveru nastala 11.11.2006. Už pred uzavretím dohody z 24.5.2015 uplynula premlčacia 3 ročná lehota na uplatnenie nároku na súde. K uplynutiu premlčacej lehoty došlo 11.11.2009. Preto je povinnosťou žalobcu preukázať vedomosť žalovaných o tom, že uznávajú premlčaný dlh po viac ako 5 rokov od uplynutia premlčacej lehoty. Dohoda z 24.5.2016 je nekalou obchodnou praktikou, lebo je preukázateľne zameraná na dosiahnutie neprímerane výhodného postavenia žalobcu oproti žalovaným pri určení novej splatnosti.

19. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

20. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

21. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

22. Podľa §101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

23. Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

24. Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení a citovaných právnych ustanovení, nárok žalobcu a jeho právneho predchodcu na splatenie úveru zanikol premlčaním celého dlhu. V dohode nie je žiadna zmienka o tom, že žalovaným je zrejmé, že uznávajú dlh po 8 rokoch od jeho splatnosti a po viac ako 5 rokov od uplynutia zákonnej premlčacej lehoty. Nekalou obchodnou praktikou je aj ustanovenie dohody o tom, že po 12 mesiacoch od jej uzavretia sa strany „ pokúsia“ uzatvoriť ďalšiu dohodu o splatnosti nesplatennej časti dlhu. Zo strany žalobcu ide jednoznačne o zastretý pokus k dosiahnutiu novej splatnosti premlčaného dlhu. Takéto konanie je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka a § 4 ods. 8. zákona 250/2007 Z.z..

25. Aj z týchto dôvodov súd žalobu žalobcu zamietol. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave z 13.4.2016 sp. zn. 24Co/215/2015 a vo veci Okresného súdu Skalica sp. zn. 5C/242/2013.

26. Žalobca nebol v konaní úspešný, žalovaní vznik trov nepreukázali a preto podľa § 255 ods. 1 CSP, súd stranám náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trebišov v 3 vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je podanie určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo,
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.